قسم به آنکه جانم به دست اوست، از راه و روش کسانی که پیش از شما بودند پیروی خواهید کرد

از ابوواقِد لِیثی ـ رضی الله عنه ـ روایت است که: وقتی رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم برای نبرد حُنین خارج شدند از کنار یکی از درخت‌های مشرکان عبور کردند که آن را «ذات اَنواط» می‌نامیدند و اسلحهٔ خود را بر آن می‌آویختند، پس [برخی از همراهان ایشان] گفتند: یا رسول الله، برای ما نیز ذات انواطی قرار دهید همانگونه که آنان ذات انواط دارند. پس پیامبر صلی الله علیه وسلم [از روی تعجب] فرمودند: «سُبْحَانَ اللهِ! هَذَا كَمَا قَالَ قَوْمُ مُوسَى {اجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ} [الأعراف: 138] وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَتَرْكَبُنَّ سُنَّةَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ»: «سبحان الله! این [سخن] همانند سخن قوم موسی است که گفتند: (همان گونه که آنان معبودانی دارند، برای ما [نیز] معبودی تعیین کن). قسم به آنکه جانم به دست اوست، از راه و روش کسانی که پیش از شما بودند پیروی خواهید کرد».

[صحیح است] [به روایت ترمذی و احمد]

رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ به سوی حنین رهسپار شد و حُنین دشتی است میان طایف و مکه و برخی از صحابه که به تازگی اسلام آورده بودند با او بودند، پس از کنار درختی گذشتند که آن را «ذات انواط» می‌نامیدند یعنی درختی که بر آن چیزهایی آویزان است. مشرکان این درخت را بزرگ می‌داشتند و اسلحه و دیگر وسایل‌شان را برای تبرک به آن می‌آویختند. پس آنان از رسول الله ـ صلی الله علیه وسلم ـ خواستند که برای آنها نیز درختی همانند آن قرار دهد که اسلحهٔ خود را به قصد تبرک بر آن آویزان کنند، زیرا گمان می‌کردند که چنین کاری جایز است. پس پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ از روی انکار چنین سخنی و برای بزرگداشت الله تسبیح گفت و خبر داد که این سخن شبیه سخن قوم موسی به اوست که گفتند: {برای ما هم معبودی قرار ده چنانکه آنان معبودانی دارند}، زیرا قوم موسی کسانی را دیده بودند که بت‌هایی را عبادت می‌کنند، پس از او خواستند که آنان نیز همانند مشرکان بت‌هایی داشته باشند و این به معنای پیروی از راه و روش آنان است. سپس پیامبر ـ صلی الله علیه وسلم ـ از باب هشدار خبر دادند که این امت از روش یهودیان و نصرانیان پیروی خواهند کرد و کارهای آنان را انجام می‌دهند؛ تا از آنها حذر کنند.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/5927